

Országos Találmányi Hivatal

1370 Bpest

Pf 552

Kun Ákos

1078 Bpest

Hernád u.7.

N y y i l l a t k o z a t

A 2251/KU-533/6 száma felhívásukra válaszolva az " Eljárás váltakozó feszültség önindukciós uton való feltranszformálására " című találmányi bejelentéssel kapcsolatos kifogásokat alaptalannak tartom. Véleményemet az alábbiakkal indokolom:

Az Önök által megjelölt példa alapján a találmány ujdonsága nem vonható kétségbe. Simonyi Károly: Villamosságtan című könyvének 303. oldalán található 3. példája egyértelműen, és félreérthetetlenül az indukció alapesetét írja le. A példa szerinti megoldásnál a primér tekercsbe kommutált feszültséget vezetünk, mely az indukció törvénye alapján indukált feszültséget kelt a szekunder tekercsben. Az indukált feszültség annál nagyobb, minél nagyobb a primér tekercs által keltett fluxus, vagy minél nagyobb a kommutáció sebessége. Ez az egyszerű indukciós folyamat bármely tankönyvben megtalálható, ennek alapján működnek a hagyományos transzformátorok is.

Ezzel szemben a találmány szerinti megoldás kizárólag az önindukcióra alapul, vagyis az indukciónak arra a sajátos esetére, amikor külső feszültség hatására csupán egyetlen tekercsen belül keletkezik feltranszformált feszültség. Az elektrotechnikában ismert jelenség ugyan a külső feszültség megszakításakor fellépő önindukciós feszültség keletkezése, ennek a külső feszültségnél jóval nagyobb amplitudójú feszültséglökésnek azonban eddig csak káros szerepet tulajdonított-

tak, és különböző megoldásokkal / pl vágódiódákkal / védekeztek ellene. Bizonyos esetekben azonban ez a káros jelenség hasznos is lehet, és ha valamilyen úton gondoskodunk ennek a feltranszformált önindukciós feszültségnek a folyamatosságáról, akkor egy olyan feszültség feltranszformáló eljáráshoz jutunk, mely különbözik az eddig ismert hagyományos transzformáló eljárásoktól. A találmány szerinti megoldás egy ilyen új feltranszformálási eljárást ismertet. A találmány szerinti eljárással létrehozható feszültség értéke szintén függ a külső feszültség által bekapcsolt állapotban keltett fluxus nagyságától, és a ki-be kapcsolgatás sebességétől, de ez nem jelenti azt, hogy a találmány szerinti megoldás fizikai működése megegyezik a hagyományos indukciós transzformátorok működési mechanizmusával. A találmány szerinti megoldással létrehozható feltranszformált feszültség fizikai tulajdonságainál fogva nem helyettesítheti ugyan a hagyományos indukciós úton keletkező feltranszformált feszültséget, de bizonyos esetekben ez a módszer előnyösebb lehet. Ilyen eset állhat elő pl a mérőtechnikában, amikor egy tekercs induktivitását kell megmérni. Az eddig ismert bonyolult induktivitásmérő műszerekkel szemben a találmány szerinti megoldás segítségével könnyen és gyorsan megállapítható bármely tekercs induktivitása. Ennél a módszernél semmi mást nem kell tenni, mint a keletkező feltranszformált feszültség amplitudóját mérni, és ezt a feszültséget egy induktivitás értékhez hozzárendelni. Véleményem szerint a hagyományos, valamint a találmány szerinti feszültség feltranszformáló eljárás eltérő fizikai működése alapján az Önök által felhozott példa semmiképpen sem tekinthető újdonságrontónak.

Nem értek egyet azzal a megállapításukkal sem, hogy a találmánynak nincs meg a haladó jellege. Az Önök véleménye szerint a megoldás azért nem tekinthető haladónak, mert a találmányi eljárás a feltranszformált feszültség be szabályozásához kapacitást alkalmaz, ez pedig csökkenti az indukált feszültség

nagyságát. Ennek az álláspontnak az alapján semmi olyan műszaki megoldás nem tekinthető haladónak, ahol a betáplált villamos feszültség, vagy energia nem jelenik meg teljes egészében a kimeneten. Ezek szerint pl a műszertechnikában általánosan alkalmazott különféle kalibrálási módszereket elavultnak kell tekinteni, ugyanis a kalibráló áramkör jellegénél fogva áramot von el, így a betáplált energia nem jelenhet meg teljes egészében a kiértékelő műszerben. A találmány szerinti feszültség feltranszformáló eljárásnál ugyanis a kifogásolt kapacitás szintén kalibráló szerepet tölt be, pl kiegyenlítheti a szaggató áramkör szórásából, vagy a környezeti hőmérséklet változásokból eredő hibákat.

A találmányi leírás fizikai törvényszerűségeket ismertető fejezetével kapcsolatos kifogásukkal szintén nem értek egyet. A fizika jelenleg még nem rendelkezik kézzelfogható bizonyítékokkal arra vonatkozóan, hogy az elektronok hogyan terjednek a fémekben. Bizonyos időszakonként fel-fel bukkannak megdönthetetlennek látszó elméletek, ezek azonban csak feltevésekre alapulnak. Miután a jelen találmány célja, egy kézzelfogható bárki által bármikor kipróbálható eljárás szabadalmaztatása, ezért véleményem szerint a bejelentés gyakorlati alkalmazhatósága nem vonható kétségbe amiatt, hogy a fizikai törvényszerűségeket nem az éppen aktuális, divatos irányzat szerint, hanem egy korábbi, sokkal érthetőbb és világosabb, tehát gyakorlati szempontból előnyösebb teória alapján ismer-teti.

A T. Hivatal alaki hiányosságként csak két hivatkozási jel, és a nevem rajzokon, nyomtatott betűkkel való feltüntetését kifogásolta. Véleményem szerint ez a hiányosság egy felhívás útján bármikor pótolható, a fenti hiányosságok megszüntetéséhez nem szükséges szabadalmi ügyvivő vállalása.

Nem felel meg a valóságnak az az állításuk sem, hogy nem tettem eleget a korábbi 2251/KU-533/4 sz. felhívásuknak. A kért

módosítást pontról pontra az Önök kívánságának megfelelően határidőre elvégeztem. Kérem a fentiek figyelembevételével álláspontjuk felülvizsgálatát, és a bejelentésemre a szabadságom megadását.

Budapest, 1980. 07.30.

Tisztelettel:

Kun Akos

Ajánlott !

Melléklet: 1 db találmányi leírás
6 db találmányi rajz.